

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורכת-משנה:
רוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשת

עורך תבנית:
אחרון צור

כתב בכיר:
אלי תבור

חברי המערכת:
שלום המערכת: אריה קרו

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970 26785.
ת.ד. 136. מען למברקים: "עולמנו".
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239.
ההפצה: דוד סופל ובניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2 יולי '71

ששני הצדדים הם מטבעם פורצי-גרד ויוצאי-דופן. על כל צדדים, נדמה שכל הגיינגים קוראים את העולם הזה בלהט. כי הזמנת העולם הזה לאדומיה-השער לבוא פורחיו להצגה מיוחדת של המחזה הגיינגי פרנסואה ראשיגור זכתה להיענות כללית. כמעט כל הגיינגים של ארץ-ישראל הופיעו כאיש אדום אחד. את תוצאות המיבצע אתה יכול לראות בעמודים 10-11. אני יכול רק להוסיף את

הסתכל נא בתמונה המופיעה בעמוד זה. זוכר אותה? נכון, היא הופיעה אצלנו. ליתר דיוק, היא סימלה את העמוד מס' 6 בגיליון מס' 992 של העולם הזה. גליון-הענק שהיה מוקדש לקרב קלקיליה. הכותרת אמרה: **החוזרים**. כך נראו החוזרים, עם תום הפעולה. רובם היו עדיין עייפים ונתונים במתיחות הרבה שאפפה אותם מן הרגע הראשון שיצאו לשדה. שמחת הנצחון בפניהם מהולה ביגון.

השבוע ראיתי את התמונה שנית. היא דמתה לידידה ישנה, שהלכה לאיבוד, וצצה לפתע בחברה מפתיעה. הפעם פיאהר חצי עמוד בשבועון המצוייר היחיד של ציכוסלובקיה, שהוא בטאון רשמי של ממשלת הרמקורסיה העממית.

בגיליון 49 מיום 6 בדצמבר 1956 של השבועון קוואסי ("פרחים") הופיעה התמונה, עם הכותרת דלהן: **"הצבא המצרי הצעיר**, בעל מאות אלפי מתנדבים, עזר בגבורה את התוקפנות של שתי המעצמות האימפריאליסטיות ושל יש"ר, ראל, שהיתה מזויינת עד לשיניים".

התצלום, כך נאמר, שייך לטובנות הציכוס-לובקית הממשלתית. כדי לא להשאיר כל מקום לספק, צורפה התמונה לאמאר שעליו נתנו ססת הכותרת: **"חזרנו ממצרים"**.
לוחמי קלקיליה ישמחו לשמוע שהם חיללים מצרים גיבורים, שעוללו מעשים כה כבירים של אומץ לב נגד הישראלים הרשעים. המצי חיק הוא שהעורך לא טרח אפילו לרכוש מן התצלום את האות צ"ח, המציינת רכב צבאי של צה"ל. הדבר מצחיק עוד יותר את לובקיים בחשבון כי עורך-התצלומים של אותו שבועון אינו אלא אהאלד לדרר, צלם יהודי משרא, שהיה צריך לזכור לפחות במידה צנועה זו את חובת העבירה.
רק דבר אחד מתאים בהחלט. העין החדה יכולה להבחין כי החייל הישראלי משמאל מחזיק רובה מתוצרת ציכוסלובקיה. כך של עתון הצ'כיי היתה באמת הזכות המוסרית לסעון כי ישראל "מזויינת עד לשיניים".

★ ★ ★
אדם הכותב מאמרים יכול, לעתים, להשיג לזת את עצמו שהוא מקורי. כך היה נדמה לי שאני הייתה הראשון שהציע להקים במ"ד ידנה "מטכ"ל לבן", שהיה ממונה על ה"מערכה לכיבוש השלום במרחב, ושרכאשו יעמוד שר מיוחד לענייני המרחב.

השבוע התנפצה גם אשליה זו. ר"ב בימין, הסופר הירושלמי הקשיש שהקדיש את כל חייו למלחמה למען השתלבות עברית-ערבית, האדם המציא לי עלון של "תנועת ירושלים לשלום האדם והעולם", שהופיע לפני ארבע שנים. העלון כולל, בין שאר תביעות במצע, את התביעה הבאה: "הקמת מיניסטרוניס מיוחדים לשלום בכל מדינה, לשם סיפוח יחסי שלום בין העמים".
בהשוואה לרשימה כה מקיפה, גם אני איני אלא מינימליסט.

★ ★ ★
נראה שקיימים יחסי-גומלין נסתרים בין העולם הזה לבין עולם הגיינגים. אולי מפני

לרשימתכם: בני ז"ל הצטרף לקורס מ"כ, לאחר שהוא סיים את אימוני הצניחה וקיבל את כנפיו. בתפקיד זה פעל כאשר נפל, בדיוק בהגיון לניל 20, במעבר המיטלה.
מאיר אינו, נחלת יהודה

האפוס השני
אם האפוס של אח"י מונק ואח"י מבטח היט לים את האפוס של טיראן, הרי, שכתבת הענק שלכם על הפלגת מבטח (העולם הזה 1014) השלימה מיבצע עתונאי הראוי לכבוד. מאז היום הראשון של מלחמת סיני, היה עתונכם היחיד — מבלי להוציא מכלל זה את העתון נות היומית — שנתן תמינה ברורה ומוסמכת של המצב, ואשר ידע לצייר את דמות הלוחם הישראלי כגונה, בלי סנטימנטליות יתרה, בלי רגשות מזויינת, כל הכבוד לכם.

רס"ר יודי שורקן, צה"ל
במוצאי שבת, אני מבקר בדרך כלל בקול-נוע השבוע, כשנמלתי לידו את הנליון הכבד-הקלמתי לוותר על סרט 'הקדיש את השבת לקיימת הרפתקה הנדולה של מלחינו, מסביב לאפריקה. לא התאכזבתי; האפוס היה מרתק ומשנינו הרבה יותר משה שהוליווד שולחת לנו.

ירון דויטשר, זיפה

אני רק מקווה שלא נצטרך לקרוא על הפלגת מבטח — מאונס — לכיוון התפוזן נחמן אלוני, יפו

ידו של האמרשייד נמויה
שוב סינינו את אל-ערביש. הלפז שמונה שנים — כמעט על היום — מאז נכוננו לראשונה מאי-ערביש, כשבאות העיר, גשרה התעופה. האם במשך שמונה שנים אלה לא למרו מנהיגי המדינה דבר, ולא נכחו מאומה? אז נפלנו שולל כלפון האנגלי-אמריקאי, הפעם לבלוי הרוס-אמריקאי.
לאחר אהם זוכרים כי אז אימה עלינו אני גליה במלחמה — עד שסיימו הורירו המטה מסוס' קרב ברוסיים, ואז מיהרה אנגליה להכיר בנו?
בבר עזבונו את שרות הנפס של ראסטרור,

"הצבא המצרי המנוצח" בשבועון הצ'כיי

המיסמך האנושי בא, שנמסר לנו מידי אחד האורתנים. היתה זאת בקשה צבאית בנוסה הבא:
אל: מ. פ. מפקדה.
דרך: מ. מ. סיריים / ק. מודיעין
מאת: טורא (פלוני).
הגידון: הקדמת חופשת שיחור.
המפקד: ביום החמישי, 10.157, תקיים בתל-אביב, בתיאטרון יורה, הצגה מיוחדת לגיינגים. אי לכך, אבקש לאשר לי לצאת יום אחד מוקדם יותר לחופשת השיחור, כדי להיות נוכח בהצגה, שהקהל בה יהיה מורכב אך ורק מגיינגים, ותהווה כינוס ארצי ראשון של גיינגים. המפקד! (חתימה).
הגיינגים הם עם מלוכא, כמו כל מעוט. באולם ההצגה הרגשתי בפעם הראשונה את אשר הם מרגישים בכל ימות השנה. כי הייתי האדם היחיד באולם כולו שעל ראשו התנוססה בלורית שחורתה (אם להתעלם, ברשותכם, מכמה וכמה שערות אפורות). איך היינו מרגישים אנחנו בעולם שכולו גיינגים?

מיליון מון נפס לשנה, שהיו מספיקים לתצי רוכתנו השנתית ושטרם 40 מיליון דולר — יותר מסכום המנען האמריקאי שאנו כה חוששים מפני הפסקתו. עזובנו גם את מטרות המנען של אבורדוויים את אל-סור, עיר הנמל השולטת בדרכי החני למכה, ועוד ירו של האמרשייד נטויה. ואילו המדינה עסוקה בענייני השליש המוקמא בליוני העולים שבאו לפניהם.

וותיקים וחדשים
מתוך מאמר העורך על תחרת העליה מ"ב ריית-המועצות (העולם הזה 1005) משתמע כאילו המדינה צריכה לעמוד על הראש. להרק את תחרתה, לוותר על כל מיני דברי ס תרות ועוד סאמצים שנעוניים כאלה. שמתו המדינה נה תמשיך לחיות את חייה ברנלי, והעולים ייקלטו כשם שקלטו מיליוני העולים שבאו לפניהם.
כל אדם המהגר לארץ חדשה, יודע כי עליו לסבול. כך סבלו גם הודי כאשר עלו ארצה. אם נוריה, אנו הוותיקים, את רמת מתינתו בצורה נוראה כזו שאתם דורשים, הרי הרבר הוא יבהיל את העולים החדשים. עצמם, כי הם יגידו — אם כך חיים הוותיקים, לא כדאי לנו להתאמץ ולהשתקע כאן? אם הם יראו שהוותיקים משגשגים ומבוססים, יעשו גם העולים החדשים סאמצים כדי להגיע לאחת הרמה, ויפעילו את יומתם הפרטית בכל כוחם.
נפתלי גרוס, תל-אביב

נפח לדנומה את 15 אלה הפליטים היהודי דיים שנמלטו לאוסטרליה, ואשר לא עלו ארצה. מהינות נרתעו מפני קשיי הקליטה ה"ל כלית הפרוטקציוניזם המפלגתי, והמצב ה"ב נסאנו. אילו היתר אינם באים נמעמים דתיים, כי מרבית אורתי המדינה אינם י" תיים והתחוקה מבוססת על הילוניות.
אריה שופי, ירושלים

סליטת עליה נדולה אפשרית גם בלי איתו משטר חרום כלכלי, בתנאי שהמשק הישראלי יהפוך למשק חופשי, ולחלק בלתי-נפרד של

על עצמכם, מפעל הבא כציון לחיילי צה"ל אשר נתנו את חייהם למען המולדת, ואשר יישאר כנחלת הכלל לזרורת הבאים.
הרשימי כהרמנות זו להוסיף פרט אחר

מכתבים

המשק העולמי, ללא סיפוח על מסבד חוץ, ללא הסתגרות והנבלות... ואילו אוטוקיה — פירושה תמיד צנע. זהו האיריאל של משטרים כפרסאניים, צבאיים, מתברלים, ה" מבוססים על פולחן, גבורה" ומקוריות לאו מיה" לא על חופש ואושר האדם.
ד"ר אלכסנדר זק, תל-אביב

מה רוצים מהמורות?
תוצאות המשאל שלכם בין הילדים, על השאלה מה יש לעשות עם הערבים (העולם הזה 1002), לא הפתיעו אותי. כי האומה, לפי תושה המבצע, מרגישה שכדי להתקיים היא חייבת לשנוא את הערבים. מי יודע כמכם שאחד הנורמים להצלחה בקרב היא השנאה העזרת, המהרבת את אהד לקראת סבי נוח. לכן אינו באמת הנון מצדכם להאשים את, המורות המסופשות" במצב זה...
מאיר דביר, ירושלים

לשיא תנועות הניע דריו קהיר. ילדי יש"ר ראל החמודים, אשר כל מדינה יכולה להתר פאר בילדים כאלה הנובע כוח, נתפכו לענץ ולקלס בני אותו דריו, ובמנה אותם כרוצח המתר, בנלל נישתם לבניה הערבית. האם חשבתם בזמן פרסום תוצאות המשאל כי יצגו את דברכם בצורה נוח?
שלמה רוזנברג, בני-ברק

מה רוצים מחמורות המסכנות? הן עובדות בתנאים איומים, בלי כל הרכה או הכוונה, וכל אם באה אליהן כשענות על כל דבר מעוט. איד אפטר, בתנאים אלה, לדרוש מהן גם להקפיד על חדרת רעיונות נכונים ומת-קדמים אל תור ראשי הילדים אפילו שחורה אינטליגנטית יכולה להיסמסס אחרי שותלים של הוראה — ואז, מה הפלא שהילדים גם הם נעשים מסומטמסו?
אלהו ירון, רמת-גן

נסיינכם להראות את האמת ולהתחמס את רוב אורתי המדינה עליה, מהווה תנאי קריטי לכני המעטים בארץ ונשע לחזרה למצב ה" קודם המצב שבו הרנישו בני המעטים את עצמם אורתי מדינה ומקראמית. שוויכונית עם שאר האורתים.
סעיד בן מובדא, שפרעט

דברי המשורר
בכל הרשימה הארוכה על הנשק המהיר (העולם הזה 1003) לא נאמרו מלים מפורשות. ילדי קטנים שיינו של נתן אהרנס, בטאו יותה, וכבר ברורה והרה, את אשר לא בטא מאמרים:
הוא תצה עלי גימ את העיר הכבושה נער עז ומחוס... נער כפיר וברחוב המדבר איש זקן ואשה נלחצו אל הקיר.
וילך... גנים רלב:
"אנסה המקלע" ונסה.
רק הליט זקן את פניו בידיו ודמו את הכתל כיסה...
השיר הנ"ל כמלאו נשלה עלידי משרת הבטחון לכל חיל בצה"ל, כ"א.11.21, בתוספת אגרת משר הבטחון.
שמואל הרמתי, אשקלון

אין קשר
עתונכם הנכבד, אשר יש לו סהל נדול של אהרנים ובין השאר בנלל נילוי האמת שבי, ואשר הראה במקרים רבים אומץ רוח לסופת בחוקיעו על משיי שחיתות שנעשו ונעשים עלידי מוסדות ואישים שונים, עשה משנה נדול בשעה שהרפים את תמונת הנברת כלמה חכם הודי ובתה (העולם הזה 1001), בתור נשים ערביות מכפר קאסם, והכוונה ברורה. תמונת השער הנ"ל והכתוב בו, יכולה להוות סתירה לעקרונות אשר הנכם דוגלים גם ומספיקים להם. היינו האמת, התמינה הנ"ל, שהודפסה ברבים, בלי לקבל על כך רשית כאת ה"ב" כלומה דרוד, נרמה לה ולבני משפחתה. ענכת נפש וצעד רבים, והכתבה מעל לתמונה עוד הוסיפה על זאת.
עויד אליהו יגנס, פתח-תקוה

העולם הזה לא טען מעולם כי סלימה חכם הודי היא ערבית, הגב' דויד היא עולה מעיר ראק, אמו של שוטר במשמר תגובל. לא היה לה כל קשר לפרשת נפר קאסם.

החומה (אנטי) מינית
הריני מינוי קבוע של הירחון "סין המשתקפת" המוצא עלידי ה" משפלה מינית והמופץ עלידי ה" דואר, כדברי דמוס המניעים למינוי ישר מסין, לכתובתו הפרטית. התשי לום נעשה בלירות ישראליות, ללא כל הקצבה של מסבד חוץ מצד האוצר, או מכל גורם אחר.
להפתתיו, לא קיבלתי את העתון מזה הרשים מספר, ומסתבר מידידי שגם הם אינם מקבלים אותו. בחקירה פרטית, הסתבר שאיזה שהוא גורם, אשר אינו יודעים עליו, הוציא תור ראה לעכב את החלוקה. כן נודע לי שחעתונים מעובדים במסגרת הרואר בחיפה, ואילו הצנוור בחיפה אינו יודע על כך דבר.
הבעיה אינה נובעת לחיסוני עם סין, אלא מיסית להלומיו, ועל כן, חייב כל אחר להתרעל נכד שיספה מסולה זו.
אליעזר בוכני, חיפה

העולם הזה 1006